

teiset jälle, kes suurema hõlega tööd teggi, ja sai nenda omma firriko palju enneminne ja illusa minne walmis, kui wend. Wimalis, kui mõlemad firrifud walmis ollid, tulli Konrad, heaga tehtud tööd waatma ja ödde näitas temmale keif nurgad läbbi.

Et se firrif nüüd palju ruttem, uhkem ja alwema hinnaga olli walmis sanud, kui wendal, siis tõusis temma wihha ni suureks, et ta üllewelt afna lahti tõmbas ja omma ödde afnast wälja, mahha surnuks wiiskas, ja koddõ omma firriko meistril silmad selja tahha wänis. sellepärast, et ta enneminne polnud tõga jõudnud, kui ödde.

Tänna päwani seisab Konradi haua peäl lai kiwwi, kus temma ludda on siise raiutud ja temma jalge al firriko meister, keertud kaelaga.

Sah! usjowalgus sadab nüüd,
Siit ärra keif need rängad süüd,
Mis ennemuieste wannal a'al
Kül olnud seal, ka meie maal!
Ka nüüd on palju pudo weel
Ja seisab alles polel teel.

J u t t o j ä t k u d .

Tarf firjatundja.

Uks mees, kes firjutud kirjast ka olli kuulnud ja isse ka mõnned warrese jallad oskas üles teha, piddas ommast tarkusest wägga palju, läts ühte moisa ja pakkus emmast aidamehheks. Et herral umbest aidamest tarwis olli, siis küsis agga, kas mees piddi firjutada moistma? ja mees ei ajanud ka walleks, waid ütles ennast kül moistwad.

Herra ellas talwel linnas, kuida suurtsuggo rahwal se wiis on ja firjutas mõnne aia pärrast, et aidamees piddi 2 sälletist ruggid wallaga linna saatma. Aidamees wõttis ramato wasto, lugges ja hüdis: „Need on keif pitka püksidega firjad ja tähhendawad sedda, et herra ühte sälletist kaero linna tahhab.“ Andis kolyhe käsko, et teomehhed piddid jalla peält kaerdega linna minnema.

Kui kaerad linna tullid, pahhandas herra omma meelt wägga ja küsis kubja käest, mis ta mitte ruggid polke tonud? Kubjas, kes aidamehhe tarkusest ühtegid ei teadnud, rakis herrale, et aidamees, kes kirja tunneb, ütelnud need kaera firjad olnud, mis ramato sees seisnud, sest et palju pitki tähti seas olnud.